

САЊА ВУЛИЋ, посланик Савеза независних социјалдемократа

Тужилаштво Босне и Херцеговине
Краљице Јелене 88,
Сарајево 71000

BOSNA I HERCEGOVINA
PARLAMENTARNA SKUPŠTINA BOSNE I HERCEGOVINE
SARAJEVO

PRIMLJENO: 23.07.2005			
Organizaciona jedinica	Klasifikaciona oznaka	Redni broj	Broj priloga
01-10-1-		169	3/15

ПРЕДМЕТ: Посланичко питање, доставља се.

На основу члана 170. Пословника о раду Представничког дома РС БиХ, упућујем следеће посланичко питање Тужилаштву БиХ:

Зашто Тужилаштво БиХ до данас није отворило истрагу против Младена Иванића, бившег председника Владе Републике Српске, који је 2002. године потписао одлуку о додјели концесије за изградњу хидроелектрана на ријеци Врбас (“Крупа” и “Бања Лука–ниска”) фирми која тада није имала ни капитал, ни запослене, ни регистровано сједиште, а касније се показало да се радило о фиктивној компанији повезаној с тзв. Виадукт групом?

Зашто се упорно ћути о чињеници да БиХ и Република Српска данас треба да исплате стотине милиона марака “фирми” која нема активне рачуне, правни идентитет ни познате власнике? На чији рачун иде новац из пресуде арбитражног суда? Које грађани плаћају дуг? И да ли је правосудним органима познато ко стоји иза тог мистериозног “фонда”?

Да ли је тачно да су правни заступници БиХ доставили Тужилаштву документацију из које се види да пресуђени новац треба да буде уплаћен на рачун без верификованих банковних података, и без утврђеног крајњег корисника средстава? Уколико јесте, да ли је то правно, институционално и безбједносно прихватљиво за БиХ? Зар то не указује на могуће кривично дјело?

Кога тачно Тужилаштво штити и зашто се не истражује политичка одговорност актера који су довели БиХ у ситуацију да из буџета исплаћује непознатим приватним интересима?

Образложење:

Одлуком из 2002. године, тадашњи премијер РС Младен Иванић (ПДП) отворио је врата вишедеценијској афери познатој као “Виадукт”, коју је 2004. године наставио његов страначки наследић Драган Микеревић потписивањем концесионог уговора са фирмом “ХЕС Врбас” без капитала, без запослених, са сједиштем у поштанском сандучету у Порторожу.

Уговор је касније био предмет арбитраже коју је БиХ изгубила, и сада се тражи исплата стотина милиона КМ, без да се зна идентитет стварних корисника тих средстава. Фирма Виадукт више не постоји у оперативном смислу, не посједује имовину ни активне рачуне, а БиХ није у могућности ни да утврди коме исплаћује огромна средства.

Упркос свему, Тужилаштво БиХ ћути. Зар све познато није довољан основ за хитно покретање истраге?

Посебно забрињава политичко понашање појединаца из ПДП-а који данас најгласније траже хитну исплату дуга, раме уз раме с Кристијаном Шмитом. То додатно оправдава сумњу у политичке и личне интересе иза овог аранжмана.

Закључак:

У складу са Пословником Представничког дома РС БиХ, тражим да Тужилаштво БиХ одговори јавности:

- **Зашто нема истраге против Младена Иванића и осталих политичких актера из ПДП-а?**
- **Ко је тачно финансијски профитирао из ове штетне концесије?**
- **Коме иде новац из пресуде арбитраже и да ли се ради о прању новца или другим кривичним дјелима?**

Грађани Републике Српске и БиХ заслужују истину и правду. Ћутање институција није опција.

Сања Вулић, предсједавајући Клуба
посланика СНСД-а у ПД РС БиХ

Сарајево, 23.7.2025. године

Достављено:

1. Наслову и
2. а/а

